

A csatornatársulat megalakulása közösségteremtő esemény volt Érd életében

A lakók méltányolják a fideszes városvezetés fejlesztési politikáját

Érd városa 95 százalékban csatornázottá válik, és tulajdonképpen ettől lesz város a település, ettől válik fejleszthetővé. Fiatal, dinamikus emberek költöznek hozzánk, akik itt akarják felépíteni jövőjüket.

A növekvő gyereklétszáma való tekintettel úgy indítjuk az oktatást a Gárdonyi Géza Általános Iskolában, hogy az általános iskolai képzés mellett távlatilag ott is megteremtsük a középfokú oktatás feltételeit. Az önkormányzati ciklus első két évében megteremtettük a fejlesztésekhez szükséges forrásokat, és 2010-ben az a dolgunk, hogy újabb forrásokat, újabb lehetőségeket keressünk a következő beruházások elindításához – mondja egyebek között T. Mészáros András polgármester.

– *Őn három éve a város első embere. Mennyire elégedett?*
– Ha 2006-ban valaki megígérte volna, mi minden valósul meg 2009 augusztusáig, magam sem hittem volna. Munkatársaimmal együtt már a kezdetektől számoltunk a pályázati lehetőségekre, de ha valaki akkor azt mondta volna, itt van kétfélmilliárd forint a tervezett fejlesztésekre, akkor mi örömmel aláírtuk volna az ajánlatot. Most viszont elmondhatjuk, hogy Érd városa 4,5 milliárd forint pályázati pénzzel gazdagodott, és ebben nem szerepelnek a három-négy milliós pályázati támogatások.
– *Mivel magyarázható a pályázatokon való sikeres szereplés?*
– Új várospolitikát hirdettünk, felállítottuk a stratégiai irodát, ahol szakmailag jól felkészült emberek dolgoznak a pályázatokon. Sajnáljuk, hogy az utak kiépítésére beadott pályázatunkat nem fogadták el, hanem tartalékba tették, és az sem öröm, hogy nem támogatták a bölcsőde építésére beadott pályázatunkat,

Az eltelt két évtizedben csak egészen kis csatornázási fejlesztési munkákra került sor, ennek nem volt jelentősége az egész városra nézve. A mostani pályázat elfogadása azért fontos, mert a munkálatok befejezése után Érd városa 95 százalékban csatornázottá válik, és tulajdonképpen ettől lesz város a település, és ettől válik fejleszthetővé maga a város.
– *Évente mintegy ezer ember telepedik le Érdre. Öröndetesnek tartja ezt?*
– Mindenképpen. Abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy minden évben fiatalabb lesz a város, mert sokan telepednek le nálunk, a gyermekáldással is elégedettek vagyunk, és a demográfiai adatokból kiderül, idén januárban 35 év alatt van Érdre az átlagéletkor. Ez reményekkel tölt el, mert fiatal emberek költöznek hozzánk, akik itt akarják felépíteni jövőjüket.
– *Az egyre népesebb városnak azonban egyre több feladattal kell megbirkóznia...*
– Az idén elhatároztuk, hogy a növekvő gyereklétszáma való tekintettel úgy indítjuk az oktatást a Gárdonyi Géza Általános Iskolában, hogy az általános iskolai képzés mellett távlatilag ott is megteremtsük a középfokú oktatás feltételeit. A városban mindenki büszke – jogosan – a Vörösmarty Mihalý Gimnáziumra, hiszen a város értelmiségének a bölcsője, de a város nagyságához képest kevés tanuló tud befogadni. Érdre jóval több gyerek és szülő igényli a színvonalas közép-fokú oktatást, mint amennyi

T. Mészáros András polgármester: Az érdeiek virágos kertvárost akarnak

munkahelyet. Jelenleg csak hét hektár hasznosításáról van szó, de ennél nagyobb lehetőséget jelent a rendelkezésünkre álló 280 hektár terület. Amennyiben kiépítjük a megfelelő infrastruktúrát, akkor megállíthatatlanul elindul a fejlődés. A jelenlegi világgazdasági válság kissé visszafogta a befektetők kedvét, de remélem, a következő országgyűlési választások után olyan kormány vezet majd az országot, amelyik a válságkezelést munkahelyteremtéssel és fejlesztésekkel oldja majd meg.
Érdre csaknem harmincezer munkavállaló utazik naponta Budapestre és vissza. Ez azt jelenti, hogy naponta mintegy 60 ezer órát pocsékolnak el utazással az itt lakók. Ha csak a rezsióradíjjal számolunk, akkor is napi 90 millió forintot jelent ez, nem beszélve a benzinköltségekről, a gépkocsik kopásáról és az állandó idegeskedésről. Ha új munkahelyeket tudunk teremteni, akkor felszabadulhat ez a napi 60 ezer óra, amit akár kertszépítésre, otthoncsinosításra is fordíthatnak az itt élők.
– *Sokan mondják; fejleszteni kell a városközpontot, újabb kulturális és szórakoztató szolgáltatásokat kell biztosítani...*

az önkormányzati ciklus első két évében megteremtettük a fejlesztésekhez szükséges forrásokat, és 2010-ben az a dolgunk, hogy újabb forrásokat, és újabb lehetőségeket keressünk a következő beruházások elindításához.
– *Magukénak vallják Érdet az itt élők?*
– Egyre többen büszkéek arra, hogy virágos kertvárosban élnek. Visszatérek a csatornaépítési programhoz, mert abból sok következtetést lehet levonni. Egyfelől azért tartom Érd legfontosabb fejlesztésének, mert lehetővé teszi, hogy a válságos időszak átvészelése után, megteremtsük a lakóterületen a kulturált életminőség feltételeit. A csatornázás után sor kerül az útépitésre is, de elsődleges feladat a csatornázás kialakítása. Fontosnak tartom, hogy egy hónap alatt sikerült megszervezni az érdecsatornatársulatot, amely azt bizonyítja, az érdekek itt szeretnének kulturált életkörülményeket kialakítani. Tizenkétezer család mondott igent arra, hogy kiépüljön a csatornahálózat, és minden család vállalta az ezzel járó 250 ezer forint költséget. A csatornatársulat megalakulása

(folytatás a 4. oldalon)

A szerkesztő jegyzete Nyári felkészülés

Szívesen írnám, hogy kellemes nyári időben mindenki tölti jól megérdemelt pihenő idejét, minden békés, nyugodt és csendes – de ez most nem lenne teljesen igaz. Naptár szerint persze nyár van, igaz, az időjárás tarkítja a fűlelt napokat néhány jókora zivattal, de közéleti vihar nem fenyeget. Annál jobban érződik valami csendes készülődés az őszi szezonra. A levélhullató időszak ugyanis idén talán a korábbiaknál is élénkebb társadalmi mozgást ígér.
De egyelőre maradjunk a nyárnál. Kétségtelen, hogy az év közbeni munkás napok után tapasztalható némi fellelegzés, és ez nemcsak azt jelenti, hogy aki csak tud, igyekszik szabadságra vinni a családját Balatonra, külföldre – bárhova. A város is átváltott „nyaralóba”: több idő és figyelem jut kulturális rendezvényekre – Nyári Zenélő Udvarról Művésztelep –, szabadidős elfoglaltságokra, de itt is érezhető a készülődés. Ahogy a népszerű női kézilabdacsapat, vagy az átszervezett labdarúgóegyesület is keményen dolgozik azon, hogy minél sikeresebb legyen az őszi évadkezdet, hasonló frissítési törekvések érzékelhetők a tömegsport rendezvényektől, a városi televíziótól a művelődési központig mindenütt, hiszen már egy hónap sincs például az Érdi Napok rendezvény-sorozat kezdetéig – és akkor még szót se szoltunk a város közéletét, közérzetét alapvetően befolyásoló folyamatokról.
Itt, a szomszédos hasábkon, meg az újság más részein is olvasható beszámoló, tájékoztatás egyéb „készülődésekről”; csatornázásról és Gárdonyi iskoláról, városfejlesztésről és vízellátásról – ezek, és még jó néhány más folyamat is úgy tűnik, halad a maga útján. Az itt lakók hangulatát azonban nemcsak a sikeresnek tartott fejlesztések befolyásolják, hanem kevésbé

megoldott ügyek is. Például: miközben a 21. század iskolája épül, ugyanabban a században a legnagyobb magyar vállalat, a MÁV nem képes egy kis pályaudvari személyliftet működtetése tenni. Vagy: egy nemzetközi tulajdonú, kiterjedt hálózattal rendelkező cégnek megoldhatatlan feladatot jelent nemcsak a városi hulladék összegyűjtése, hanem az ügyfelekkel való kulturált bánásmód is.
A szorongató támogatásihiánnyal küzdő önkormányzatnak pedig folyamatos fejlődést okoz, és hát ne tagadjuk, nem is sikerült teljesen megnyugtató megoldást találni a városi gyermekintézmények szűkös befogadóképességére. Marad tehát egyfelől a büszkeség az alacsony átlagéletkorra, a sok gyerekre, másfelől pedig a korlátozott lehetőségek, a csupán fokozatosan – igaz, ösztön már valamelyest – csökkenthető helyhiány.
Természetesen nemcsak az önkormányzat, hanem az egyes állampolgár is küzd a forráshiánnyal. Jellemző példával találkozhat az olvasó az Érdi Újság következő számában. Rászoruló gyerekek nyári étkeztetéséről, élelmiszeradományokról számolunk be. Csupán egyetlen, jelzés értékű adalék a tudósításból: korábban előfordult, hogy egy-egy rászoruló személy vagy család visszautasította a gyermekeknek szánt ételcsomagot vagy az élelmiszeradományt – most ilyen egy sem volt. Sőt: a listán nem szereplők közül többen is érdeklődtek, hogy hogyan részesülhetnek ebben az adományban.
Most tehát még nyár van, látszólag békés felkészülési idő – de lehet, hogy az őszt tényleg forró lesz.

András

Évről évre fiatalabb lesz a város, sok gyerekes család választja Érdet lakóhelyül

ennek ellenére kijelenthetem, maximálisan kihasználtuk a pályázati forrásokat.
– *A közvéleményt foglalkoztatja a csatornaépítési program...*
– Július közepén kiderült, hogy az Európai Unió befogadta a 31,4 milliárd forint értékű csatornaépítési pályázatunkat, és ez hatalmas előnyt jelent a településnek, mert tudni lehet, hogy az elmúlt húsz év összesen nem hozott annyi fejlődést és fejlesztést a városnak, mint amennyit fel tudtunk mutatni az eltelt három évben. Szerencsénk is volt, de ehhez kellett a hozzáértő szakemberek, és mindehhez hozzájárult, hogy reálisan tudtuk felmérni, milyen eséllyel indulhatunk egy-egy pályázaton.

jelenleg tanul. Nagyon remélem, a Gárdonyi Géza Általános Iskola nagyon rövid idő alatt gimnáziummá női ki magát. A tervek elkészültek, a szándék él, szeptemberben vagy októberben a közgyűlés elé terjesztjük a javaslatot, és ha a közgyűlés is támogatja, akkor kevesebb gyereknek kell Budapestre utazni középiskolába.
– *Milyen változást hozott a 6-os út megépítése?*
– Azt tapasztaljuk, hogy felértékelődtek az út melletti területek, a potenciális érdeklődők már terveket szőnek, napokon belül megkezdődik a Drogerie Markt logisztikai központjának az építése, azt követően pedig mintegy 500 embernek biztosítanak majd

– Ha Érdre dolgoznak az emberek, akkor az érdecszolgáltatásokat fogják igénybe venni. Most a legtöbb ember Budapesten vásárol, ahelyett, hogy az érdecszolgáltatásokat a városban vásárolná. Ha nem kell naponta elutazni a munkahelyre, akkor Érdre is megerősödik a szolgáltatási szektor. A pénz, ami jelenleg kimegy a városból, az majd Érd szolgáltató, vendéglátó és szórakoztató iparát gazdagítja. Amikor 2006-ban megválasztottak polgármesternek, a képviselő-testület és a város nyilvánossága előtt ismerttettem a Batthyány Tervnek nevezett fejlesztési programot, és amikor ismerttettem a benne foglaltakat, remélni sem mertem, hogy ilyen hamar megvalósulnak. Állítom,

Írásom címen nem becézett leánynevet kell érteni. Igaz, akiről szó van nőnemű, de kutya! Anikát eredetileg Anonymusnak jegyezték be a Nagykönyvbe. A történelmi név négy szótagú, tehát kutyanévnek túl hosszú lett volna. Fontos ugyanis, hogy a kutya hívóneve legyen rövid, legfeljebb két vagy három szótagú, jól kimondható és kiáltható. Nevétől függetlenül azonban Anika fontos személy lett családi házunk védelmében.
Fajtáját tekintve erdélyi kopó, annak is a rövidlábú változata. A hosszúlábú kopót az apróvad, a szárnyasok vadászataira használták. Anika ősei azonban a vaddisznó-, a hiúz- és a medvevadászatokon segédkeztek, azaz szembeszálltak a vaddal, ha szorongatott helyzetében bármelyik megtámadta volna őt. Ezek a kutyák a sebzett vadat lefogták, a löttöt pedig felkutatták. Családunk múltjának egy szelete Anikával most visszaköszön. Anyai nagyapám híres vadász volt Erdélyben, aki nagyvadra ment, ezért aztán vagy tíz kopója segítette őt és társait a vadászatokon. Volt szerencsém ismeri tetteiket, sőt, némelyiknek a nevét megjegyeztem. Köztük Júnó volt a legkedvesebb, a leg-sikeresebb.
Anika valamivel több másfél évesnél és éppen fél éve szolgál bennünket, magyarán: betölti a házörző szerepét. Ez a fajta ugyanis sokoldalú. Az évezredek folyamán jól bevált személyvadászó, kiserő és nyomozókutya-ként. Éjszaka különösen éber és figyelmes. Ok nélkül soha nem

Anika

ugat. Ha viszont ugatni kezd, oda kell figyelnünk rá. Ez ebédhordónkat, a teljes emberünket csak jelzi, de nem ugatja, de minden, a kertajtónál megállót, becsengőt megugat. Akit beengedünk, nem támadja meg, mivel közben intjük: „Jó ember, hagyj békén!” Még jóakaró orvoslója, dr. Solyom Ferenc állatorvos barátom érkezésekor is ugat, de ez csupán üdvözlés nála. Kinek köszönhetjük Anikát? Annak, hogy régóta nem volt már kutyánk. (Kutya nélkül is lehet élni, de nem érdekes! – A kutya a leghűségesebb barát!)
A fent említett állatorvos barátunk kalauzolt el Érd Város „Sirius” nevét viselő Kutya-menhelyére. A kerítésen belül aztán legalább százötven kutya csaholt, tolongott körülöttünk. A segítőkész menhely vezetői – Bőjtös Andrea és Éva – ajánlatait hallgatva figyelmesen szemlélődtem. Anikára figyeltem fel. Határozott öntudattal ült egy ideig, majd nyílegyenesen vágta át magát társai tömegén. Ez a jelenet még kétszer megismétlődött, mikor aztán rámutattam. Valóban jól választottam. Anika a menhelyen nem éhezett, jó kondícióban volt, minden oltást megkapott. Az viszont feltűnt, hogy szenvedélyesen vágik a szeretetre, meg simogatásra és a dicsőítésre. Erről, már hazafelé jövet meggyőződtem. A kocsi-ban szorosan a lábamhoz simul. Egy

nap alatt birtokba vette a telket, a kertet, a házat.
Mikor első ízben elmentünk hazulról és ő egyedül maradt, a szomszédok szerint olykor nyüszített. Harmadszorra megtanulta, hogy mindig hazajöve, tehát nem érdemes aggodnia. Anika ok nélkül soha nem ugat! A házunk előtt közlekedő gyalogosokat vakkantásra sem méltatja. Ha azonban az utcaajtó előtt megáll valaki, azonnal ott van és ugatni kezd, mintha kérdezné és javasolná: „Miben segíthetünk? Kérem, csöngessen a háziaknak!” Amikor viszont valami rendkívüli sejt, elemében van. A múltkoriban, éjféli körül, föl kellett kelnem és kinéztem az utcára, miért veri fel ugatásával a környéket, amely koncertből minden kutya kivette részét? Kiderült: két fiatalember nagy sebességgel, kocsival behajtott alsó szomszédunk kerítésébe. A kerítéskáron kívül ezúttal baj nem történt. Mire a rendőrök megérkeztek, Anika is elhallgatott. Legutóbb egy éjféli utáni, zajos teherautó-rakodásra ébresztett bennünket és persze a környék lakóit. Órája nincs, de időérzéke bámulatos. A reggel nyolcra érkező keresztlányunkat, annak jövele előtt, a kerítésre tapadva várja.
A róla szóló írásomat használok fel arra, hogy a Sirius Állatmenhely munkatársainak – a fent említett Andreának és Évának – megköszönjem, hogy számunkra megőrizték ezt a kitűnő erdélyi kopót, amely hű barátunkká vált – így segítségüket ajánlhatom másoknak is.

Bíró András